

ग्रामयेतनानी विभावनाना

हितेशकुमार विनोदचंद्र मोदी

अध्यासक/आसी. प्रोफेसर
गुजरात विधापीठ/ GACC

ભૂમિકા

વિજ્ઞાના સર્વ સજીવોમાં અદ્ભૂત જીવ એટલે માણસ. આ સામાજિક પ્રાણીએ પોતાની બૌદ્ધિક-માનસિક શક્તિથી વિકાસની વણથંભી યાત્રા સર્જી છે. જીવનના સર્વ વિષયો-ક્ષેત્રો-પાસાંઓમાં નવીન રૂપો વિકસાવતો રહે છે.

માણસે સૌંદર્ય નિર્માણ અને આનંદ માટે સાહિત્ય સર્જન કર્યું. સાહિત્ય જીવનનું દર્પણ છે. જીવનની સમૃદ્ધિ છે. જીવન અને સાહિત્ય એકબીજાના પૂરક અંગ છે. જીવન થકી સાહિત્ય તથા સાહિત્ય દ્વારા જીવન વિકસ્યા. સાહિત્યમાં વિવિધ સાહિત્ય સ્વરૂપોના માધ્યમથી સર્જકોએ વિવિધ વિષય, વિચાર, ભાવ, લાગણી વગેરેની આગવી શૈલીથી અભિવ્યક્તિ કરી છે. સાહિત્યમાં છેક પ્રાચીન કાળથી લઈને આજ સુધીમાં વિવિધ પરિમાણો સર્જાયા છે.

જમાનાની માંગ અને જરૂરિયાત મુજબ જમાને જમાને સાહિત્ય સ્વરૂપોમાં બદલાવ આવતો રહેતો હોય છે. સાહિત્યનો ઇતિહાસ એની સાક્ષી પૂરે છે. ખાસ કરીને જેને આપણે અનુઆધુનિક યુગ તરીકે ઓળખીએ છીએ, તેમાં દલિત સાહિત્ય, નારીવાદી સાહિત્ય તથા ગ્રામચેતનાના મુખ્ય પ્રવાહ જોવા મળે છે. એમાં પણ ગુજરાતી સાહિત્યના અર્વાચીન ગદ્ય સાહિત્ય સ્વરૂપો પૈકી ટૂંકીવાર્તા જેવા કથાપ્રવાહમાં સમાજમાં જીવનમાં આસપાસ બનતી ઘટનાઓ પ્રસંગો, બનાવોને અદકી રીતે રજૂ કરવામાં સર્જકની નોંધપાત્ર ખાસિયત દેખાઈ આવે છે. ગાંધીયુગ અને ત્યાર પછીના સમયગાળામાં ટૂંકીવાર્તામાં જીવાતું જીવન અને ગ્રામજીવનનું આલેખન વિશેષતઃ જોવા મળે છે.

સાહિત્યના સંદર્ભમાં 'ગ્રામચેતના' એટલે શું ? તેની વ્યાખ્યાઓ-સંકલ્પના-સંપ્રત્યય સમજીએ.

સંજ્ઞા : ગ્રામચેતના

ભારત ગામડાનો બનેલો દેશ છે. ભારતની મોટાભાગની વસ્તી હજુ ગામડામાં જ રહે છે. મહાત્મા ગાંધીજીએ પણ ભારતના વિકાસ માટે ગામડાને અને તેના વિકાસને આધારભૂત બાબત માની છે. આ ગામડા સાથે જોડાયેલ મહત્વનો સંપ્રત્યય એટલે ગ્રામચેતના.

૧.૨.૧ શબ્દ ચર્ચા

'ગ્રામચેતના' સંજ્ઞામાં બે શબ્દો છે. 'ગ્રામ' અને 'ચેતના'. બંને શબ્દોનાં અર્થ સમજીએ.

• ગ્રામ -

“ સાર્થ ગુજરાતી જોડણીકોશ ” મુજબ,

'ગ્રામ' એટલે ગામ, ગામડું.

“ ભગવદ્ગોમંડલ ” મુજબ,

'ગ્રામ' એટલે એક પ્રકારની ક્ષેત્રગણના.

૧૦૦ કુટુંબ = ૧ ગ્રામ

૧૦૦ ગ્રામ = ૧ જનપદ

ગામ; ગામડું

याएक्यना अर्थशास्त्र प्रमाणे गामडाना प्रथम, मध्यम अने कनिष्ठ अेवा त्रए वरुग पडता. अे दरेकना परिहारक, आयुधीय, कुष्य अने विष्टि सेवा यार पेटा विभाग पडता.

दूकमां,

- गुराम अेटले ज्यां अोछी वस्ती छे, शहर नथी तेवुं अोछा मानवसमूहना वसवाटवाणुं स्थान.
- माएसना वसवाटनुं स्थल के जे मोटेभागे शहरथी दूर अंतरियाल होय.

• येतना -

- “सार्थ गुजराती जोडणी कोश” मुजब,
‘येतना’ अेटले (१) यैतन्य, जिवनशक्ति (२) समजशक्ति
- “लगवद्वोमंडल” मुजब,
‘येतना’ अेटले
येतोवृत्ति, मन, जिवनशक्ति, ज्ञान, सजुवपणुं, यैतन्य.

१.२.२ विविध विद्वानोना मत-

विविध विद्वानोअे गुरामयेतना अंगे पोताना मंतव्यो आप्या छे.

डो.गुणवंत व्यासना मते ,

“ गुरामजनोना रीतरिवाज, तहेवारो-व्यवहारो, सुभ-दुःख, पीडा-व्यथा, लागणी-संवेदना आदिमांथी प्रगटता यैतन्यनी वात. गुरामयेतना अेटले गामडानो यैतन्यने धबकतुं राभतां केटलाक संस्कार अने संस्कृतिने संकोरतां परिबलोनी वात.”

- डो.प्रवीण वाघेला जणवे छे -

“गुरामयेतना अेटले गामडाना रीतरिवाज, उत्सवो, रहेणीकरणी, तहेवारोने व्यवहारो, तेना सुभ-दुःख, हर्ष, उत्सव, पीडा, यातना, वेदना, शोषण आ बधामां प्रगटता यैतन्यनी वात. गामडाने धबकतुं ने जिवंत राभनार आ तत्वो छे. तेमां प्रजाना राग-द्वेष अने वेरअेर समेत सधणुं प्रगटे छे अने गामडुं साहित्यमां जिवंत थाय छे.”
जे.अे.कोडनना मते ,

“Fundamentally, this is what pastoral is about. It displays a nostalgia for the past, for some hypothetical state of love and peace which has somehow been lost. The dominating idea and theme of most pastoral is the search for the simple life away from the court and town, away from corruption, war, strife, the love of gain away from ‘ gelding and spending ’ in a way it reveals a yearning for a lest innocence, for a pre-far paradise life in which man existed in harmony with nature. It is thus a form of primitivism and a potent longing for thing past.”

१.२.३ गुरामयेतना संदर्भ विद्वानोना मत

गुरामयेतना संदर्भे विविध विद्वानोना मतो जोछेअे.

श्री मोहन परमार जणवे छे के -

“अनुआधुनिक वार्तामां गुरामजिवननी वार्ताओअे अनोभी केडी कंडारी आपी छे. बोली तेनुं मुभ्य शस्त्र छे. अे विना तेना परिवेशने सूक्ष्म बनावी शकाय नहि.”

श्री केशर मकवाणअे गुरामजिवननी नवलकथाना संदर्भमां कहेल वात दूकीवार्तामां गुरामयेतना संदर्भे पण उपयोगी बनी रहे तेवी होछ ते जोछेअे.

“ ‘गुरामजिवननी नवलकथा’ ते कोछ जुदु साहित्य स्वरूप नथी पण स्थलभेदे ठोसो थयेलो नवलकथा स्वरूपमां अेक सक्षम पेटा प्रकार छे. जे The Novel of Soil - ‘धरतीनी कथा’ नामे पण ओणभाय छे. नवलकथाना आ पेटाप्रकारमां वस्तुनी जन्मभूमि गामडुं छे. तेमां दूर- सुदूरना तलपटा गुरामजिवननुं चित्रण अलिप्रेत छे. जो के गुरामप्रदेशनुं चित्रण करवा मात्रथी कशी साहित्यकता उपलब्ध थती नथी. पण त्यांनुं समग्र जिवन सामाजिक, सांस्कृतिक, यैतसिक, भूमिकाना संदर्भमां पांगर्युं होय अने नवलकथाना घटकोमां अेक रस थयुं

होय तो ते ग्रामजिवननी कथा पण 'नवलकथा' बनी रहे."

गणपत सोढाचे ग्रामयेतनानी वार्ताओ संदर्भे नोधपात्र वात करी छे -

"वार्तामां पोताना मूणनु-तणपदनुं आलेभन करवा मांड्युं अने हांसियामां धकेलाठ गयेला के बहिष्कृत थयेला लोको, वर्ग-समाजने आ प्रकारनी ग्रामयेतनानी-तणयेतनानी वार्ताओमां स्थान आपवा मांड्युं. येटले आ वार्ताओनुं माणभुं संस्थानवादी नहीं, पण अनुसंस्थानवादी, शिष्ट भाषानी सामे बोली साथे पोतानी धारानुं आलेभन करवा मांड्युं. आ वार्ताकारोनी वार्ताओमां तणपदनुं निरूपण ध्यानपात्र छे. तणपद येटले येमां जवातुं जवन येना बधा ज संदर्भो साथे घर, कुटुंब, समाज, रीतरिवाजो, व्यवहारो, वेरजेर, राजकारण, उत्सवो, व्रतो, अघडा-टंटा, वहेमो, कावादावा, वृत्तियो, मान्यताओ, लजेतर संबंधो, पहेरवेश, बोली, अर्थकारण वगैरे समेतनुं गाम.तेमां धबकतुं तणजवन तेना दरेक रंग साथे आवी वार्ताओमां ङिलातुं अलिव्यक्त थवा मांड्युं. वार्ताकार आ बधी सामग्रीनो सर्जनात्मक उपयोग करीने वार्तासर्जन करवा प्रवृत्त थाय छे."

डॉ.प्रवीण वाघेलानां मते ,

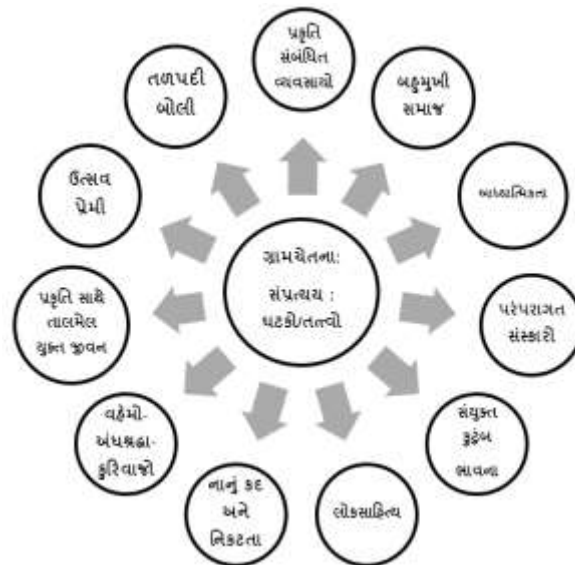
" ग्रामसमाजने संकीरनारा जे सनातन परिबणो छे ते अंगेनुं आलेभन जे साहित्यमां जोवा मणे तेने ग्रामयेतनानुं साहित्य कही शकाय."

उपरोक्त तमाम बाबतो ध्याने लेतां कही शकाय के ग्रामयेतना येटले....

- गामडामां जवातुं जवन.
- ग्राममूलक मनोवृत्ति, ग्रामबोध, समज.
- गामडामां धबकतुं सायुकलुं जवन.
- ग्रामविस्तारना लोकोना मूणनु-तणपदनुं जवन, जेमां बधा संदर्भो, घर, कुटुंब, रीतरिवाजो, व्यवहारो, वेरजेर, उत्सवो, आनंद, पहेरवेश, बोली, मान्यताओ, संबंधो, वेदना, व्रतो, अंधश्रद्धाओ, वहेमो, अघडा वगैरे बधु व्यक्त थयुं होय.
- ग्रामीण प्रदेशना जनजिवननी यथातथ विभावनाने अधिक उजागर करतुं होय.
- ग्रामप्रदेशना लोकजिवननी धडकनोनुं निरूपण.
- जे गामडामां निवास करीने रहेतुं होय तेनी ग्रामीण परिवेशना साधनो के सजोवो साथे जोडायेलां वृत्ति, जवंतता के अनुबंध.

ट्रकमां, ग्रामयेतना येटले गामडुं अने गामडाना लोकोना जवातां जवननी अलिव्यक्ति.

ग्रामयेतना संप्रत्ययमां आ मुजब घटको-तत्त्वो जोवा मणे छे

ઉપસંહાર

સાહિત્ય જીવનનો અરીસો છે. સર્જક પોતાના વિચાર, સ્પંદન, લાગણી, સંવેદના વગેરે વિવિધ સાહિત્ય સ્વરૂપોના માધ્યમથી વ્યક્ત કરી સૌંદર્ય નિર્માણ, કલાનિર્માણ કરે છે. જરૂરિયાત મુજબ સાહિત્ય-સાહિત્ય સ્વરૂપમાં બદલાવ પણ જોવા મળે છે. ગુજરાતી સાહિત્યમાં અનુઆધુનિક યુગમાં દલિત ચેતના, નારીવાદ અને ગ્રામચેતના વિશેષ આલેખિત થતા જોવા મળે છે. તેમાં ગ્રામચેતના એટલે ગામ અને ગ્રામજીવનના રીત - રિવાજો, વેરઝેર, ઉત્સવો, બોલી, સંબંધો, પીડા-આનંદ, વ્યથા-વ્યગ્રતા, શ્રદ્ધા-અંધશ્રદ્ધા, પરિવેશ વગેરેને વ્યક્ત કરવા. ગ્રામચેતના અભિવ્યક્તિ કરતું સાહિત્ય એટલે ગ્રામચેતનાયુક્ત સાહિત્ય. તેમાં ગ્રામમૂલક સમજ-બોધ પણ પ્રગટે. પ્રકૃતિપ્રેમ, પ્રકૃતિ આધારિત વ્યવસાયો, ઉત્સવપ્રેમ, સંયુક્ત કુટુંબ ભાવના, પરંપરાગત સંસ્કારો, આધ્યાત્મિકતા, ધાર્મિકતા, તળપદી, બોલી, પ્રકૃતિ સાથે તાલમેલયુક્ત જીવન વગેરે ઘટકો વિશેષ જોવા મળે છે.

સંદર્ભપુસ્તકો

- [1] સાર્થ ગુજરાતી જોડણી કોશ, ચોથી આવૃત્તિ, ૧૯૪૯, અમદાવાદ: નવજીવન પ્રકાશન મંદિર
- [2] ભગવદ્ગોમંડલ, ભાગ-૩, રાજકોટ: પ્રવીણ પ્રકાશન, દ્વિતીય આવૃત્તિ, ૨૦૦૭
- [3] પરમાર, મોહન, 'અનુઆધુનિક વાર્તાસૃષ્ટિ', બીજી આવૃત્તિ, ૨૦૧૧, અમદાવાદ: પાર્શ્વ પ્રકાશન
- [4] મકવાણા કેસર, 'ગ્રામજીવનની સાઠોત્તરી ગુજરાતી નવલકથા', બીજી આવૃત્તિ-૨૦૨૦, 'પ્રાકૃત્યન' અમદાવાદ, પાર્શ્વપબ્લિકેશન
- [5] સોઢા ગણપત, 'અનુઆધુનિકતા ગ્રામચેતનાકેન્દ્રી વાર્તાઓ', અમદાવાદ : ડિવાઈન પબ્લિકેશન્સ